

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Man kan så kigge på de forslag, der er fremsat. Nu er jeg selvfølgelig forholdsvis ny i Folketinget og har kun siddet herinde i godt 3 år i mod-sætning til fru Jytte Andersens erfaring fra Fol-кетинget, det er da rigtigt, men jeg har alligevel den opfattelse, at når man fremsætter et beslutningsforslag, er det for at få flertal for det.

Min personlige opfattelse er, at det, hvis man fremsætter et beslutningsforslag og det viser sig, at der er flertal for det, men man ikke vil stå ved sit forslag, er vælgerbedrag i mine øjne. Formanden må selvfølgelig undskylde, hvis det går over grænsen, for så tager jeg det selvfølgelig tilbage igen. Men det er sådan, jeg ser på det.

Man snyder vælgerne, og man snyder efter-lønsmodtagerne ved at gå ud og sige: Vi har et forslag, vi vil ændre de regler, vi vil give 30.000 kr., vi vil forlænge 2½ års til 4 års dagpenge.

Og når man står på talerstolen, siger man: Nej, det vil vi ikke alligevel, vi vil se en analyse af det.

Jeg vil kalde det groft vælgerbedrag, og så må Socialdemokratiet tage det, som de vil, men det er det syn, jeg har på det. Jeg tror, at det er det syn, som rigtig mange efterlønsmodtagere også har på det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne medgive hr. Bent Bøgsted, at det er usædvanligt, at en aftalepart kommer med et konkret beslutningsforslag. Det vil jeg gerne medgive Dansk Folkepartis ordfører.

Men jeg vil samtidig sige, at baggrunden for det her forslag jo er, som hr. Ole Sohn sagde det før, at det har været til diskussion i efterhånden to valgkampe. Der er givet meget klare signaler fra Venstres statsministerkandidats side, og der har også været positive kommentarer fra frem-trædende konservative, nu senest familiemini-steren. Så det er selvfølgelig det, der giver os en forhåbning om, at vi på den her måde kan komme igennem og få en dialog med vores aftale-partnere.

Men jeg synes, det er forkert at sige, at det er snyd. Vi mener de her to forslag. Vi vil slås for de her to forslag. Vi synes, det ville være rime-ligt, at man kan tjene 30.000 kr. uden modreg-ning, og vi synes også, det er rimeligt, at man fjerner den aldersdiskriminerende regel.

Det er det, vi gerne vil slås for, og så vil vi også gerne gå ud i en mere fordomsfri debat, for

der kan være nye behov for justeringer i næste folketingssamling.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Egil Andersen (SF):

Jeg tror også, det er en beroligende nyhed for en hel del mennesker i Danmark, at Socialdemo-kratiets synspunkt altså er, at man ikke opererer med, at efterlønnen måske skal afskaffes. Så det synes jeg også er meget, meget positivt.

Men jeg vil gerne uddybe det emne en lille smule ved at henvise til, at Socialdemokratiet jo tidligere har medvirket til forringelser af efter-lønsordningen. Derfor vil jeg spørge: Kan man godt forestille sig den situation, at Socialdemo-kratiet ganske vist går ind for, at efterlønnen skal opretholdes, men at man kunne medvirke til forringelser af ordningen, så folk får færre ret-tigheder med hensyn til efterlønnen?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg mener faktisk ikke, at vi har bidraget til for-ringelser af efterlønsordningen, tværtimod. Vi har bidraget til, at efterlønsordningen blev mere fleksibel, at man kunne gå ud og ind af efter-lønsordningen, det har ikke været muligt før. Vi har også bidraget til, at beskæftigelseskravet – samtidig med at beskæftigelsen i samfundet i øvrigt steg op igennem 1990'erne – også havde en afsmittende virkning på de krav, man skal leve op til, når man skal have en rettighed til et velfærdsgode som efterlønnen.

Så i vores optik er der ikke sket nogen forrin-gelser af efterlønnen. Vi har hele tiden haft det synspunkt, at vi vil slås for en god ordning, og vi vil slås for, at den er stærk nok til at overleve de angreb, der i øvrigt er på den.

Men igen, jeg er lidt forundret over, at der hos Enhedslisten og nu også hos SF har kunnet dan-ne sig et billede af, at Socialdemokratiet ville af-skaffe efterlønnen. Det er der vist ikke nogen der har givet præcist udtryk for, men der er mange, der har givet præcist udtryk for, at vi gerne vil være med til en diskussion.

Så er der også nogle, der har været med til at give udtryk for, at en diskussion ikke var nød-vendig. Men nu er det sådan med partier og fol-ketingsmedlemmer, at vi forholder os til den dagsorden, der er – hvad skal diskuteres, og hvad skal ikke diskuteres? – og så har vi nogle synspunkter på de dagsordener, der er oppe i ti-